CONFERINȚELE REGIONALE U. C. F. S.

Activitatea sportivă în cifre

480 de asociații sportive înglobînd 113.450 membri U.C.F.S.

În anul 1961...

...s-au constituit 32 de noi asociații sportive la sate
...la competițiile de mase au fost înregistrați 350.000 de participanți.
...gimnastica în producție este practicată de 8.700 de persoane în 33 de întreprinderi.
...la întrecerile tinerilor săteni dotate cu „Cupa Agriculturii", au participat aproape 40.000 de fete și băieți.
...la campionatele școlare au luat startul 13.371 de elevi
...30 de asociații sportive sătești din raionul Criș și-au organizat campionate pe asociații la mai multe discipline
...100.000 de oameni ai muncii au luat parte la 500 de excursii
...atleții de la Școala sportivă de elevi din Oradea au obținut locul I la campionatele școlilor sportive
...orașul Oradea este reprezentat în campionatul cat. A la baschet de trei echipe feminine și una masculină.
...numărul șahiștilor clasificați a ajuns la cifra de 1013.
...au fost înființate 231 de noi secții pe ramură de sport

Mai multă preocupare pentru:

● Sportul de performanță

● Atragerea de noi membri în U.C.F.S.

Regiunea CRIȘANA

Activitatea sportivă de performanță din regiunea Crișana și, în special, din Oradea îți oferă la prima vedere o imagine impresionantă. La sfîrșit de săptămînă, în centrul orașului afișe mari te invită la diverse competiții: întreceri de prima categorie la baschet, polo pe apă, box și, bineînțeles, meciuri de fotbal ale celor două echipe din categoria B, C.S.O. Crișana și A.S.A. Crișul.

Sportivii fruntași din Oradea, care își desfășoară activitatea în cadrul clubului orășenesc Crișana, au create cele mai bune condiții pentru a reprezenta cit mai bine culorile clubului. Indrumați de antrenori pricepuți, poloiștii, fotbaliștii, scrimerii au obținut rezultate mulțumitoare în acest an. Celelalte secții însă, printre care și atletismul, au o activitate sporadică. Creșterea și promovarea juniorilor sînt privite ca probleme vitale ale activității de miine doar în secțiile de fotbal și tenis. In rest, numărul juniorilor este necorespunzător iar rezultatele lor de asemenea. Activitate sportivă de performanță cu rezultate mai bune mai există la unele asociații sportive din oraș cum sînt de exemplu, Rapid (haltere), Infrățirea (șah), A.S.A. Crișul (box). Cit privește activitatea sportivă de performanță din regiune lucrurile se prezintă mai slab: doar o singură echipă de volei (Orașul Dr. Petru Groza) care activează în categoria A.

Sportul nr. 1 la Oradea, ca și în întreaga regiune, este fotbalul. Dacă la C.S.O. Crișana lucrurile s-au pus la punct, în sensul că formația a fost întinerită, fiind promovați cu mult curaj juniori talentați, iar ca urmare a acestui lucru echipa practică acum un joc tehnic și eficace și a teminat turul campionatului pe locul I, nu același lucru se poate spune despre echipa A.S.A. Crișul. In loc să promoveze jucători tineri, a deschis „porțile" jucătorilor bătrîni care au fost „pensionați" la C.S.O. Rezultatul? Locul zece în seria a III-a a categoriei B. Atît din partea conducerii clubului cît și din partea multor activiști U.C.F.S. se observă tendința de a se ocupa numai și numai de fotbal, în dauna celorlalte sporturi. Este foarte semnificativ în această privință cuvintul delegatei Gabriela Popescu, profesoară de educație fizică din raionul Gurahonț. Ea a arătat, pe scurt, realizările tinerilor sportivi din satele raionului, ca după aceea să relateze pe larg conferinței regionale... marea „supărare" a iubitorilor de sport din Gurahonț: *„Echipa de fotbal Unirea Gurahonț a căzut „victima" unei greșeli de arbitraj într-un meci de baraj pentru calificare în campionatul regional".*

Cele patru echipe de baschet de categoria A (C.S.O. Crișana, Blănuri, Voința la fete și Dinamo la băieți) sînt de valoare medie, cu multe elemente în vîrstă, fără șanse de a termina campionatul pe un loc fruntaș. *De altfel, nici un baschetbalist orădean nu este selecționat în lotul reprezentativ.* Despre acțiunea de promovare a juniorilor în aceste echipe de baschet un delegat la conferință a spus citeva cuvinte cu tilc: — *Ehei, baschetul e un sport greu. La noi, la Oradea, baschetul se învață în trei ani și după aceea doi ani se stă pe banca rezervelor...* Cam așa se prezintă lucrurile în baschetul orădean.

Atletismul, cu excepția secției de atletism a Școlii sportive de elevi, este aproape inexistent. Multe asociații mari din oraș cît și din regiune au secții de atletism... pe hîrtie. Doar 10 secții sînt afiliate, iar cei 8 antrenori calificați din orașul Oradea (printre care și un antrenor al lotului reprezentativ) se „mîndresc" cu 63 de atleți legitimați (!) și cu 3 juniori în loturile republicane. Atletismul nu și-a găsit o largă răspîndire în școli, deși acest sport are o veche tradiție în regiune. Iată — în acest sens — două fapte izolate, dar care spun multe: 1. *La școala elementară din comuna Remeți, raionul Aleșd, orele de educație fizică sînt predate de directorul școlii, un om suferind. La școală sînt și cadre didactice tinere dar nu au... specializarea;* 2. *în mai multe competiții regionale de atletism (seniori) s-a alergat 100 de metri în 17 secunde iar fetele au sărit la lungime... 2 metri.*

Condiții optime pentru practicarea sportului există, tineret dornic să se afirme în activitatea sportivă de performanță la fel. trebuie doar mai multă preocupare din partea organelor U.C.F.S. cît și a tuturor acelora care răspund într-un fel sau altul de activitatea sportivă de performanță din regiune.

★

Atragerea de noi membri în U.C.F.S. nu a fost privită peste tot în regiunea Crișana ca o problemă de mare importanță pentru viața organizației noastre. Din totalul populației regiunii sînt membri ai U.C.F.S. doar 12 la sută, ceea ce nu este suficient.

Anul acesta s-au atras noi membri în asociațiile sportive — peste 13.000 — dar în această acțiune s-au evidențiat numai trei raioane: Șimleu, Criș și Salonta, precum și orașul Oradea. Unii activiști sportivi și anume cei din raionul Marghita au privit superficial, fără simț de răspundere, problema atragerii oamenilor muncii în Uniunea de Cultură Fizică și Sport. Așa se explică faptul că la asociația Victoria din Marghita în evidența asociației au fost înregistrați doar cîțiva membri, cotizațiile nu erau plătite cu lunile și, bineînțeles, activitatea sportivă era și ea redusă. Noile consilii ale asociațiilor sportive din raionul Marghita au pornit la treabă și, în scurt timp, s-au înregistrat cîteva succese, s-au organizat campionate pe asociații, s-au înființat noi secții, iar la ora actuală numărul membrilor U.C.F.S., cu cotizația la zi, a atins cifra de peste zece mii

O situație nepermisă există în ceea ce privește numărul membrilor susținători ai clubului din Oradea. Tovarășii din conducerea C.S.O. Crișana și-au propus la inceputul anului să atragă un număr mare de membri susținători. Posibilități aveau, deoarece numărul iubitorilor de sport în general și de fotbal în special, din oraș este foarte mare. Dar totul a rămas un proiect. Azi, C.S.O. este clubul care are cei mai puțini membri susținători (circa 300), dar și aceștia sînt cu cotizațiile restanță. Se pare însă că lucrurile se vor schimba în bine, deoarece chiar a doua zi după consfătuire peste 100 de membri susținători s-au întrunit într-o ședință unde s-a discutat ce au de făcut pentru a lărgi rîndurile lor. Cîțiva membri susținători ai clubului din marile întreprinderi din oraș și-au luat angajamentul să depună o activitate susținută la locurile lor de muncă pentru atragerea de noi membri susținători.

De altfel, în proiectul de hotărîri, aprobat de conferință, problemele atragerii de noi membri U.C.F.S. și înființarea de noi asociații sportive stau înscrise la loc de frunte. Fără îndoială că traducerea în viață a hotărîrilor luate cu prilejul conferinței regionale va duce la o îmbunătățire substanțială a întregii activități sportive din regiunea Crișana. Membrii noului consiliu regional U.C.F.S. sînt oameni harnici, cu mare dragoste de sport.

IOAN KABȘAN

Sportul la sate poate înregistra succese și mai mari

REGIUNEA Bacău

La conferința regională U.C.F.S. Bacău, la care au participat peste 200 de delegați și invitați, au fost discutate cu simț de răspundere problemele mișcării sportive din regiune. Cei de față au ascultat cu atenție darea de seamă, în care era analizată activitatea sportivă din această regiune în plină înflorire, iar discuțiile purtate apoi au dovedit că toți factorii care pot contribui la bunul mers, la progresul mișcării sportive în această regiune, sînt hotărîți să pună temeinic umărul, pentru ca viitorul bilanț de activitate să fie și mai bogat.

SPORTUL DE LA SATE — cu deosebire a fost o problemă mult discutată și analizată la această conferință.

Darea de seamă și delegații care au luat cuvîntul au subliniat succesele obținute de sportivii din satele și comunele regiunii Bacău. Așa de pildă, la *„Cupa Agriculturii"*, în etapa pe asociații, *au fost angrenați 33.000 de tineri*, iar în etapa zonală, regiunea Bacău a avut o comportare bună, *cucerind 5 locuri I și ocupînd locul al doilea în clasamentul pe regiuni.*

Delegații și invitații la conferință au aflat cu satisfacție că în regiune *s-au organizat 660 de „duminici cultural-sportive"*, care au angrenat nu mai puțin de 115.000 de oameni ai muncii. In legătură cu aceasta trebuie evidențiată munca consiliilor raionale U.C.F.S. *Roman, Tg. Ocna, Adjud, Moinești și Tg. Neamț.*

Cei care au luat cuvîntul au vorbit apoi cu mîndrie despre succesele și realizările din satele lor. Astfel, învățătorul Emil Ionescu din comuna Trifești, a raportat conferinței unele realizări ale asociației sportive Spicul: cei 600 de membri ai U.C.F.S. sînt cu cotizațiile la zi; planul anual de venituri a fost depășit, asociația are 5 secții pe ramură de sport — popice, oină, volei, handbal și fotbal — care angrenează în activitatea sportivă aproape 300 de tineri și vîrstnici din Trifești. Asociația Spicul se poate mîndri, de asemenea, cu o bază sportivă bine gospodărită, care cuprinde și o frumoasă arenă de popice. Nu e de mirare deci că anul trecut comuna Trifești a avut cinstea de a găzdui finala „Cupei Moldovei". Exemplul oferit de această comună demonstrează că acolo unde există inițiativă și o bună muncă organizatorică roadele nu întîrzie să se arate.

Pentru regiunea Bacău, faptul că o echipă sătească s-a clasat pe locul II într-o finală de campionat republican constituie fără îndoială un mare succes. Este vorba de *echipa de oină Biruința Gherăești (raionul Roman) antrenată de țăranul colectivist Eugen Cogut, care merită toate felicitările pentru dragostea cu care a muncit la pregătirea echipei.* Delegatul la conferință Sanda T. Sandu (Roman) a relevat faptul că în raionul Roman un număr de 22 echipe sătești sînt angrenate în campionatul raional și că unul din sporturile favorite ale sătenilor a devenit tenisul de masă.

In domeniul sportului sătesc, în regiunea Bacău mai sînt încă lipsuri. Vorbitorii au arătat că de multe ori se face simțită lipsa de inițiativă, de spirit de organizare. In această direcție o vină o poartă consiliile raionale U.C.F.S., care nu au îndrumat suficient pe activiștii sportivi și pe instructorii obștești. Din darea de seamă a reieșit faptul că membrii consiliului regional U.C.F.S. nu au urmărit sistematic felul în care au fost îndeplinite sarcinile încredințate consiliilor raionale U.C.F.S. O altă lipsă discutată la conferință a fost aceea a cadrelor calificate (instructori și antrenori). Pe bună dreptate unii delegați care au luat cuvîntul (Emil Teleman — P. Neamț, P. Vasiliu-Adjud, T. Dumitrache-Bacău, L. Curcu-Bacău ș.a.) au cerut cu insistență organizarea unui curs pentru instructorii obștești. Desigur, o astfel de inițiativă ar fi cît se poate de binevenită, pentru că instructorilor obștești le revine sarcina de a se ocupa de pregătirea sportivă a tinerilor de la sate.

In ce privește marea competiție sătească „Cupa Agriculturii", fără îndoială că numărul participanților putea să fie și mai mare. Și ar fi fost, dacă unii președinți de consilii raionale U.C.F.S. ca tov. Ion Moșoiu (P. Neamț), Ioan Cojan (Moinești) n-ar fi dovedit superficialitate în îndeplinirea unor sarcini atît de importante, cum este de pildă mobilizarea tineretului în competițiile de mase.

Din darea de seamă și din discuțiile purtate a mai reieșit că în regiunea Bacău sînt toate condițiile pentru ca sportul sătesc să ia o dezvoltare din ce în ce mai mare. Pentru atingerea acestui obiectiv este necesar să se muncească cu mai mult spirit de răspundere, cu mai multă dragoste. *Masele oamenilor muncii de la sate din regiunea Bacău doresc să facă sport. Dar pentru aceasta va fi necesar să se găsească formele cele mai variate și eficiente pentru atragerea tineretului sătesc într-o activitate sportivă continuă.* Exemplele oferite de comunele Gherăești și Trifești trebuie să constituie un stimulent și pentru celelalte comune din regiune. *Trimiterea unor echipe sportive model, organizarea unor demonstrații sportive la sate, atragerea elementului feminin pe terenurile de sport, dezvoltarea turismului, mobilizarea unui număr cît mai mare de oameni ai muncii la competițiile de mase,* iată numai cîteva din hotărîrile adoptate cu acest prilej. Și nu ne îndoim că inimoșii activiști sportivi din regiunea Bacău vor munci cu dragoste pentru a le transpune în viață, pentru a face ca sportul de mase din mediul sătesc să obțină succese tot mai mari.

In felul acesta ei vor contribui la îndeplinirea sarcinilor pe care partidul și guvernul le pun în fața mișcării noastre de cultură fizică și sport.

ION OCHSENFELD

Întîia zi a Spartachiadei la Căzănești

(Urmare din pag. 1)

— ne spunea Anatol Ghilea — analizînd, gîndind, sfătuindu-ne pentru a găsi cele mai bune mutări. O echipă din nordul Moldovei a ales, în deschidere, o variantă a apărării Caro-Kann. Totul a mers bine, cîteva mutări. Dar, după aceea, ne-au „încuiat". Am stat noi, am judecat și am ajuns la concluzia că ei au o carte pe care noi n-o avem. Atunci am recurs la un șiretlic. Am făcut o mutare cu calul și după ce au mutat adversarii am readus calul pe vechea poziție. Partenerii noștri de întrecere nu „prevăzuseră" această inovație, s-au încurcat și noi am cîștigat, în final, partida...

Și Anatol Ghilea povestea mai departe, grăbit parcă să nu înceapă simultanul înainte de a termina tot ce avea de spus.

De altfel, vestea despre prezența maestrei internaționale Elisabeta Polihroniade a făcut înconjurul comunei și la ora începerii simultanului nu mai găseai un locșor liber în sală. După cuvîntul de deschidere rostit de tov. N. Prișcu, instructorul sportiv al asociației, au început jocurile. Privirile celor mai mulți spectatori se îndreptau spre două mese: cea a pionierei Mihaela Popescu și cea a colectivistei Maria Ignat, ultima fiind și singura care a reușit să obțină victoria în fața oaspetei.

Cînd a rostit cuvîntul „mat", Maria Ignat s-a înroșit toată, de parcă i se adunase în obraji toți bujorii din lume. O scurtă notă biografică a Mariei Ignat este cu totul potrivită pentru a vorbi despre „soarta unor oameni" din satul nostru nou. Tatăl său, comunistul Ion Ignat, fusese cîndva unul dintre cei mai împovărați oameni din sat. O casă de copii — zece — și numai o palmă de pămînt. Acum, este unul dintre membrii G.A.C. „Horia, Cloșca și Crișan" care realizează cele mai mari venituri. S-au dus nevoile, grijile, sărăcia. Copiii au urmat diverse școli și acum trăiesc o viață nouă, fericită. In timpul lor liber, de pildă, Maria joacă șah, Vasile și Marin sînt printre cei mai de nădejde echipieri ai formației de fotbal...

Și cîte ar mai fi de scris. Cum rămînea liberă o masă, imediat era ocupată. De data aceasta de cei care concurau oficial în cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului. Ferestrele sălii de șah a căminului cultural au rămas luminate pînă seara tîrziu. Afară cădeau primii fulgi de nea din anul acesta, iar înăuntru se desfășura întîia zi a Spartachiadei de iarnă.

CARNET DE REPORTER — BUNICUȚA

Cei doi s-au oprit în fața unei vitrine.

Ea, o bătrînă înaltă, și dreaptă. Piciul de lîngă ea, probabil un nepot.

Bunica s-a oprit în fața unui magazin de confecții.

— *Iți place paltonul acela negru?*

Băiatul a aruncat o privire fugară spre vitrină, apoi, uitîndu-se spre bătrînă, i-a răspuns arătîndu-și paltonașul:

— *N-are rost, bunico! Nu vezi că și ăsta-i aproape nou?*

Femeia l-a privit peste umeri. Avea dreptate piciul! Au pornit mai departe. In fața unei librării ea îl întrebă:

— *Cărți?*

— *Ieri a venit tata cu un braț...*

Și-au continuat drumul. Alte vitrine, alte mărfuri, care de care mai frumoase. Deodată băiatul tresare:

— *Uite! Uite, bunicuțo!*

Fără să mai aștepte aprobarea, a traversat strada și s-a oprit în fața unei vitrine pline cu tot felul de lucruri atrăgătoare. Bătrîna l-a ajuns repede din urmă. Respirînd greu — deh, bătrînețea! — l-a apostrofat:

— *Unde fugi așa? In definitiv, minge de fotbal ai. Mama ți-a luat nu de mult un trening. Eu, dacă-mi aduc bine aminte, ți-am luat... ei uite că nu mai țin minte cum le zice! Ce-ți mai trebuie?*

— *Bunicuțo, la noi la școală a început Spartachiada. Acuși îngheață. Știi, și eu...*

Nu-și mai continuă fraza și întoarse privirea spre perechea de patine ce strălucea în mijlocul celorlalte materiale sportive din vitrină. Luciul lor de oțel i-a produs un fior de plăcere. Cu ochii minții se și vedea alunecînd pe cristalul gheții. Ce bine va fi!

— *Ce zici, bunicuțo?*

Bătrîna nu-i răspunse. Puștiul se uită speriat cînd la ea cînd la vitrină... Poate nu vrea. Cînd întoarse din nou capul, bunica însă nu mai era lîngă el. A apucat s-o mai vadă intrînd la o sucursală C.E.C. cu carnetul C.E.C. în mînă.

— *Ce bună e bunicuța!* Șopti incetișor piciul nedezlipindu-și ochii de pe patine. Se și vedea alunecînd vijelios cu ele pe gheață...

O. B.